

sis illum cenaturum prädixerat : cuius veritatem Numen eventu jam comprobasset. Amilcarem itaque vincum casorum propinqui per urbem circumducunt, dirisque excruciatum tormentis cum extrema contumelia trucidant. Urbis exinde Principes quosdam miserunt, qui præcisum illius caput ad Agathoclem perferrent. Hos semper exitus habent diaboli vaticinia: veritate sanè fallit. Fabulam reputat Briet. V. C. ann. 444. in expeditione Agathoclis in Africam; quia Amilcar tunc revocatus Cartaginem, ut illam ab hoste defenderet; maximè cum frustra Syracusas oppugnauerit: illoque in anno contigit eclipsis horribilis Solis, de qua, 15. Augusti.

DIES XXVIII. FEBRUAR.

Prid. K.

1 Grad. 8. Piscium: in quo vernus dies & favonius latè spirat. Ptol. Qui sub hac parte gradus nati, præsentente Venere, aut Mercurio, religiosi, litteras tractantes, & Regibus noti. Firmicus. Extremicas ala sinistra Virginis manè occidit. Justin. K. A. Præcedens in femore Herculis vesperè occidit. Alsted. Encyclop. Vir in tina sedens cum perizomate in manu. Spher. Arab. Inter Romanos dies ultimus mensis, ni annus bissextilis, de quo posttridie. Moritur Cainam. Torriell. in Tabul. ann. 1235. Vid. 13. Maij, n. 1. Euty. Annal. Alex. signat hodie mortem Sem, filij Noe. Torriell. ann. 2156. tantum signat sub finem anni. Vide 5. April. n. 3. Fuit homo insignis inter homines, sicut Seth post Adamum, ita Sem celebratus ut inclytus post Noe. Seth & Sem apud homines gloriam adepti sunt, & super omnem animam in origine Adam. Eccli 49. 19. Longo vixit tempore, ita ut iuxta Torriell. d. n. 2. perveniret usque in annum 18. Isaac. Hæccine die ab Alva, Tabul. 5. supponitur planctus pro filia Jephthæ; de quo, 14. Jul. n. 7.

Obi. Cainam.

Et Sem.

2 Postquam aliquot dies (Rab. Salom.) Quatriduo) Abner à David splendidis ac sumptuosus epulis adhibitus (expressis quæ fecerat in eum, allicito Israël, & satellitio Isboseth, quod totum ex Benjamitis, facto foedere, & traditâ fide) tandem petijt, ut dimitteretur, traditurus ad eum exercitum, & quod promiserat, re exhibiturus, & quasi in manum imperium gentis ei traditurus. Joseph. 7. Antiq. cap. 1. Illo in articulo venit Joab in Hebron cum exercitu salvo, & prædâ magnâ ex grassatoribus alienigenis ausis ingredi confinia Israël, occasione ca-

ptatâ ex bello mutuo inter domum David, & Saul: qui quidem ut scivit præfatum fœdus, vel timens privari exercitus præfecturâ, ut cogitant Joseph. d. & Comestor, cap. 5. vel in ultionem necis Afacelis, ut verè dicit Scriptura, 2. Reg. 3. 27. in primis coram Davide proditoris notâ inurit Abnerem, cui à Davide fides minimè data. Unde infidias captans, cogitat revocare, inscio Davide, sed in nomine ejus, Abnerem (qui jam pervenerat in cisternam sira, distantem à Hierosolymis stadijs viginti, ut notat Adrichom. in Juda, n. 224. ex Hieronym. in Loc. Hebraic.) quasi aliquod à Rege fuerit omis- sum, quod maximè opus eiset constituto ac facto. Abner nihil eorum, quæ ventura erant, suspicatus, in Hebron revertitur: cui obviam factus Joab, humanissimè exceptum, ac benevolentiam præ se ferens, ut mos est proditorum, seorsum à viginti comitibus, cum quibus venerat, seducens, stricto ferro per lilia trajicit, uno tantum Abisai fratre, presente.

Abner interfectus à Joab.

3 Rabbini in quolibet articulo Scripturæ nugantur. Quia in Abner prævalere nequibat patenter, estò fortis Joab, super illud 3. Reg. 2. 5. Posuit cruorem pralij in balthæo suo, quod erat circa lumbos ejus, & in calceamento suo, quod erat in pedibus ejus; fingunt, petijse Joab ab Abner, quomodò discalceabatur solularis, in eo qui volebat accipere uxorem fratris sui mortui: & cum se inclinaret Abner, ut discalciaret se; percussit eum Joab. Infulsissimum profectò. David auditâ Abneris nece, vehementissimè indoluit, sublevataque ad cœlum dexterâ (quod juramenti signum) coram omnibus protestatus est cædem Abneris factam sine suo consensu, nec consilio, execratus simul peremptorem ac focios necis. Sepelivit magnificè Abnerem in Hebron, Joab & fratrem sequens feretrum compellens scisis vestibus ante cadaver plangere. Rex fleuit & usque ad Solis occasum jejunavit. 2. Reg. 3. à 21. & Joseph. loc. cit. & latè Abulen. ac Lyranus. In hoc Abneris monumento paucis post diebus, ut videbimus, 4. Mart. num. 5. David caput Isboseth à sicarijs præcisum, omni honore funerans condidit. Joseph. d. cap. 2.

David sum moperè de morte doluit, & magnificè sepelivit.

In illius sepulchro caput Isboseth condidit.

4 Hac in die ut pridie diximus num. 3. eligitur in Regem Israël (segregati jam à domo David nutu Dei) pessimus Jeroboam: Rex profectò dignus illorum subditorum, & illi illo. Magnis copijs collectis in Jerusalem ex duabus tribubus, scilicet, delectu centum & octoginta millium Roboam, vi alias

Jeroboam eligitur in Regem Israël.

alias decem in officium intendit retrahere: at iussu Dei Vates facer admonuit, fas non esse civile bellum; potissimè cum divisio esset facta nutu Numinis, propter apostasiam Salomonis. 3. Reg. 12. à 24-2. Paralip. 11. à 2. & Joseph. 8. Antiq. cap. 3. Interim Roboam cum suis subditis observabat legem, sed duntaxat per triennium. Paralip. loc. cit. v. 17. quorum per duos annos Dominus expectavit poenitentiam; votumque frustratum usque ad adventum Sefac, Regis Ægypti (apud Herodotum, & Diodor. Siculum dicitur Sebacus, apud Kircher. Caricula.) de quo, 6. Mart. à n. 2 & 25. Maij, n. 2. Jeroboamus verò fovebat pectore altas cogitationes, ne amitteret in regno splendorem dignitatis, quantumvis cum dispendio atque ruina Religionis; ut opere implevit, uti videbimus 15. Octobr. à n. 4.

5 Scitâ morte Syriæ Regis Benadad (de qua nudiustertius, num. 8.) à Joram Rege Israël; nactâque occasione interregni (ut illi videbatur, sed falsò) recuperandi Ramoth-Galaad, in cujus expugnatione, sagittâ perijt Achab pater ejus; decrevit cum auxilio Ochoziæ, Regis Juda, magno prius disposito belli apparatu, milite electo circumdare urbem, ut debili propugnatione existente, in præcam regni Israël redigeret potestatem. Gorionid. in Histor. Judæic. Plerique Historiographi focium hujus expeditionis signant Ochoziam, sed levi fulcro, ac sine Scripturæ fundamento: etenim 2. Paralip. 22. 7. Voluntatis quippe Dei fuit (dicitur) adversus Ochoziam, ut veniret ad Joram, ægrotantem in Jezraël ex vulneribus acceptis à Syris, in expugnatione Ramoth-Galaad. Si enim simul fuissent ad urbis expugnationem; ibi sanè vulneratum viseret, quin opus esset è Jerusalem in hujusmodi obsequium ascendere in Jezraël. Nec obstat, quod ibid. v. 5. & 4. Reg. 8. 28. dicitur de Ochozia: Abijt quoque cum Joram filio Achab, ad præliandum contra Hazael, Regem Syriæ in Ramoth-Galaad. Intelligendum utique est de exercitu auxiliante, sed minimè de ipso Rege. Reliqua, 4. Mart. n. 8.

Obsidetur à Joram Ramoth Galaad.

Antilogia.

6 Post suspensum duorum Eunuchorum astu & conscio conjurationis Aman, qui tunc erat unus è septem Artaxerxis consiliaris, sub Mamuchan nomine, quia coram illo aulicè, ne cognosceretur infidiarum confors, summè extolleret fidem ac fidelitatem Mardochei, quem ex corde averfabatur (de quo die 20. à n. 3.) Rex Assuerus exaltavit Aman, qui erat de stirpe Agag, & posuit solium ejus super omnes principes. Esth. 3. à 1. Aben-Ezra huc. Fuisse genere Amalecitam,

Aman ab Assuero exaltatus.

patriâ Macedonem, astruit Sanctius loc. cit. n. 2. Serar. quæstionum. 1. inquit: Dicit potest & Persa & Amalecites & Macedo. Macedo ex patre, Amalecites ex genere, & Persa quia Suis natus ex servo patre, & ille simul servus emptitius, ita pessimus, ut vili pretio è domini domo expulsi una placemula, ut dicit Chald. Nostrates: Por un pedazo de pan. Ibi etiam additur, mancipium fuisse Mardochei, ut diximus loc. cit. & dicemus 16. Mart. n. 8. Hunc vile mancipium exaltavit Assuerus; & ita ut penes eum cuncta Persarum atque Medorum negetia, quoniam ejus consilio gerebantur. Hispanicè: Primer ministro, aut privado, cujus regiminis ita studiosa prudentia, quod Pater noster vocaretur, & adoraretur ab omnibus post Regem secundus: ait Assuerus, Esth. 16. 11. Ita sese gefsit astute ab anno septimo Artaxerxis usque in annum regni duodecimum: cap. 3. à 7. & Seder-Olam, cap. 29. His honoribus inflatus, ut rana tumuit & crepuit, Sulas pedibus, qui venerat albis: at turpius nihil est humili, qui surgit in altum.

Quisnam fuerit

7 Arrogantiam, & superbiam, & viam pravam, & os bilingue detestatus est Mardocheus: intus & in cute noverat. Ex indicio conjuratorum, ut inquit Joseph. 11. Antiq. cap. 6. Assuerus iussit Mardocheum versari in Regia, receptum inter amicos Regis necessarios. Verum cum reliqui coram Amanò genua flecterent, & adorarent; nonnunquam Mardocheus abnuat & renuit, propter dicta loc. cit. die 20. Intimè Amanum despectus pupugit, & sciens Judæum esse & ex tribu Benjamin, cujus Rex Saul exterminaverat stirpem, dedignatus è illo solo ultionem sumere, totam nationem suffocare decrevit, ad cujus facinus inconsulto cœlo, seu potius dæmone accedere noluit: unde prima die mensis sequentis,

Mardocheus honoratur à Rege, & despicitur Aman.

Placuit cæleste precari Numen, & auxilium per sacras querere sortes. 8 Distortè nimis exponunt permulti contextum Estheris, cap. 3. à 7. nescientes è regula Hieronymi, sæpe à nobis iteratâ, quoties in Scriptura non signatur dies, intelligi debere ejusdem numeri cum mente signato, ut patet, 2. Paralip. 29. 3. Sic ergo conceptâ irâ de despectu Mardochei impius Amanus, quàm primum potuit sortes misit (quas Deus temperavit) hac die fatuè sequens fortuitum: equidem intra anni spatium varijs successibus tela malignitatis succidi quibat. Quapropter histerologia patet: ita ut post exaltationem ab Assuero, & indignationem adversum Mardocheum (qui ejus fugiebat ado-

Ovid.

Impetrat Aman ab Assuero perniciem Judæorum.